

GAZDATISZTEK LAPJA

A MAGYAR GAZDATISZTEK ÉS ERDŐTISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK
MEZŐGAZDASÁGGAL ÉS ERDÉSZETTEL FOGLALKOZÓK NYUGDIJINTÉZETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE.
MEGJELENIK HAVONKÉNT EGYSZER.

Előfizetési ára:
Egész évre 2 forint.

Szerkesztő: **JESZENSZKY PÁL**,
AZ ORSZÁGOS MAGYAR GAZDASÁGI EGYESÜLET TITKÁRJA, A MAGYAR GAZDATISZTEK
ÉS ERDŐTISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK ÉS NYUGDIJINTÉZETÉNEK ÜGYVESTŐJE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, IX., Üllői-út, „Köztelek“.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, valamint a Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének és a Mezőgazdasággal és Erdészettel Foglalkozók Nyugdíjintézetének tagjai ingyen kapják.
Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület tagdíja egész évre 10 frt. — A Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének tagdíja egész évre 5 frt. hazai segédíztetteknek 2 frt 50 kr.

Tagdíjnyugtázás.

Az 1902. évre tagdíjait nov. 15-től decz. 12-ig beküldötték: 10 koronát: Ajtay Bálint, Gazdik Endre, Hovszky Ede, Karay Károly, Kotschy József, Magéty Géza, Mesterich Aladár, Mitiweg Dénes, Mocker Gyula, Molitorisz Ákos, Naszlady István, Poor Titus, Sommer Károly, Stengel Géza, Szabó Antal, Szedlacek János, ifj. Szeniczey János, Szrogh Lajos, Szücs Ödön, Tersztyánszky Alajos, Tus Antal, Vasskó József, Wallenstein Károly, Weaczl Ferencz.

5 koronát beküldötték: Bertalan János, Müller József, Niesz Péter, Siroky Ferencz, Strauch Ede, Szemes Árpád.

Hátralékot fizettek: Ablonczy József 5, ifj. Szeni-
czey János 10 és Szekeress István 20 koronát.
1903-ra 10 koronát beküldött: Szabó János (pta
Fries) és 5 koronát Erdős Imre és Szira Ferencz.

Az év végén.

Ismét letelöben van egy esztendő. Az örök időnek ez a kicsi mérője, mely napról-napra, óráról-órára, percről-percre oly gyorsan, alig-alig észrevéve, oly hamar letűnik s melyből még is oly kevés jut az ember életére!

Rövid tavasz után, a fogamzásnak, virágzásnak röviden tartó édes langos napjai után a rövid forró napsugaru érlelő nyár, aztán a kettő eredménye a gyümölcsözés s annak rövid örömet oly hamar, szintén észrevétlenül követi a napok elborulása, elhidegülése. Kődös ölmisztint ölt a természet, bozongva vonul vissza óvó rejtekeibe az örök életösztön. Jönnek a fagyasztó hideg szelek s végül a havazás fehér leplevel borítja be a jóságos természet a pusztulás, elromlás szomorító képeit. Ám a jövő alakulása, újraéledés esirát is, melyek újra meghozzák az új tavaszt, az új éledést, az új életet, mely soha el nem muló, örök az átalakulások minden látszatain, képletein keresztül.

Az emberi élet ugyanezen változásokat mutatja. De nem az egyszerre nézve. Jól meg kell fontolnunk, hogy egy ember életének csak egyszer van virágzó tavasza, csak egyszer van érlelő nyara, rövid ideig tart a gyümölcsöző ősz s aztán örök a tél, az elmulás: az egyszer leterülő szemfödő alatt az egyéni elmulás után a visszahozhatatlanság rémképekkel tele valósága borzaszt. Mint Petőfi mondja, tavaszi viharként jön az ifjuság, beborít bennünket a merész álmak ellenállhatlan tettvágy s a lehetetlenséget nem ismerő, ezer színekben ragyogó akaratörőnek rózsafüzérével s aztán ismét hirtelen lekappa azt rólunk, s tovarohan örökre, visszahozhatatlanul. Aki nem jól használta fel az ifjú kort, annak hiába a férfikor érlelő nyara, annak kevés kecsgegyő gyümölcsöt nyújt az ősz dus kamarájának igazságosan osztó kincs-tartója s azt vigasztalan képekkel ejti kétségbe a közelgő elmulás örök tele.

Az ember élete ilyen, de nem az emberi-ség. Az egyes ember mulandó, de az emberiség örök. Egyes nemzedékek eltűnnek egymás után, a sárkereszték, fejfák erdeje folyton porlad, de azért örökké hajtja az utódok megemlékezésének andalító illatu virágait, annal du-sabban, minél hasznosabb volt a tettek szin-teréről lemuló egyes nemzedékek életműködése

az emberiség örök továbbélésének céljaira. Az egyes ember, valamint egész nemzedékek alá vannak vetve az elmulás kéréltetlen törvényé-
nek, de tetteik emléke s hatása jóban, rosszban egyaránt fönmarad s ily értelemben igaz s vigasztaló, de egyuttal rémítően figyelmeztető is a római költőnek kijelentése a: „nunquam moriar“.

Azért jól csinálja meg életszámadását minden egyes ember, minden egyes nemzedék, vegye számba eszközeit, véges idejét s jól válassza meg a célt, mely felé öntudatosan igye-
kezzék, mert napjai gyors forgatagként rohan-
nak el, akár jóra, akár rosszra használja azokat, s a jövő sötétjéből, az elmulás horpadozó sirjai közlül feléje süvölt vigasztal s egyuttal rettent a nunquam moriar igazsága: emléked örökre él, áldva vagy megátkozva örökre fönmarad! . . .

Az elmulás borongó képei s filozófus elmél-
kedései kapcsán jól esik konstatálnunk, hogy leg-
szűkebb érdekkörünknek a gazdatiszti tarsada-
lomnak mai nemzedéke a maga egészében jól
használta eszközeit s áldásos cél felé tört az
életnek mostani vége felé járó időszakában.
Jól használta eszközeit s áldásos célt követett
a gazdatiszti kar központi egyesülete, s annak
élén álló, irányadó befolyást gyakorló vezetői.
Rendületlenség volt az uralkodó a már régen
kitűzött cél követésében s állhatatosság volt
a jelszó a kitűzött célra szolgáló eszközök
alkalmazásában.

Egyesületünk hatalmas életre képesnek, s
ennelfogva életre érdemesnek bizonyult most is.
Sőt még inkább mint valaha, mert valamint a
rá nyomakodó suly alatt csak még inkább nő
a palma, ami egyesületünk is csak annál na-
gyobb tevékenységének s annál nagyobb ere-
jének mutatkozott, minél nagyobb akadályok
merültek föl leküzdendőnek működése előtt.

Az ez évben lefolyt választmányi ülések
története s az ezen évben megtartott pozsonyi
kongresszus imponáló s új életerős korszak
földterítésére alkalmas és hivatott lefolyása erre
nézve öröndetes és megezáfolhailan bizonyíték.

A régen kitűzött cél: a gazdatiszti kar
szellemi műveltségi színvonalának emelése s
evvel kapcsolatosan társadalmi pozíciójának
erősítése, magasabbra emelése, s anyagi érde-
keinek istápolása s biztosítása volt, s a célok
elérésére végbevitt munka szünetlen volt, s
nem vala gyümölcsstelen. Ma már egy országos
törvény áll a kitűzött célok elérése biztosítá-
sának szolgálatában, amely biztosítja a gazda-
tiszti kar anyagi előmenetelének, szellemi ere-
jének s erkölcsi ereje sulyosodásának föltételeit.
Az a törvény mint minden emberi mű, véges
elmének szüleménye, s így annak hatása s
eredménye adja meg ezek általános jóságáról
a bizonyító arany próbát. E hatást s eredményt
megfigyelni, kipróbálni a gazdatiszti kar összes-
ségének feladata, hogy a szerint intézze jövő-
akcióját. Mind a megfigyelésre, mind a hatá-
sok megfontolására nézve elkerülhetlen az
összefogás, a jóindulatú egyértelemre törekvés,
az egység, mert csak így jöhet létre a testület
minden érdekét figyelembe vevő igazságos bírá-
lat, s csak ennek alapján, egységes összefogás-

ban következhetik ott, ahol a javítás szüksé-
gessége bebizonyosodott, az erőteljes s a figye-
lembevétel minden biztosítékait magában foglaló
akció.

Egy áldatlan izgatás ütötte fel fejét ez
év elején a gazdatiszti kar körében s törvény-
nek ürügyül felhasználásával. A gyanunak, a
visszavonásnak s szakadásnak magvai hintettek
szét gonosz kézzel. Amikor minden ok az egy-
ség, a tömörülés szükségét mutatta, mikor a
természetes józanság, az érett megfontolás s
már meglevő keretek szilárdításának, a köz-
ponti egyesület körébe való felvonulásnak
egyedül való hasznosságát bizonyította, akkor
jöttek a konkolyhintők, hogy megmételtyezzek:
az emberek vetését.

Megerkezett az egyesületre s vezető férfaira
nézve a sűrűs cselekvés, a céltudatos küz-
delem ideje. S büszkén elmondhatjuk, hogy
mindenki megállotta helyét; minél kitartóbb
volt a támadás, annál erélyesebb volt a véde-
kezés, minél konokabb volt az ellenség, annál
következetesebb s céltudatosabb a vele szem-
ben indult győzői akarat. S öntudatosan önértel-
tel hangsúlyozzuk, hogy a jóert az üdvösért
való harcban, az ellentétes irányok e szellemi
küzdelmében lapunk is becsületesen kivette a
maga részét s férfias önbizással teljesítette a maga
kötelességét.

A káros mozgalomról ma már elmond-
hatjuk nagyjában, egészében, hogy le van sze-
relve s méregfogaitól megfosztva. Lelepleztük a
mozgalom kezdeményezőit, lerántottuk az ön-
zellségnéket, az egyetemesség hasznáért buz-
gólkodásnak álarczát, napnál világosabban be-
bizonyítottuk, hogy az izgatásban a vissza-
vonás szításában egyéni önzés ütötte kised, de
veszedelmes játékaik. Erős s némileg kegyetlen
munka volt, de hát hiába: c'est la guerre, a
harcznak eszlőzei is harciasak s a földolog,
hogy azok célravezetők s a cél elérését biz-
tosítók legyenek. Hiába sopánkodnak, méltan-
lankodnak a leleplezett urak: „tu l'a voulu
George Dandin s ami harcunk jó volt, mert a
cél elérését biztosító volt.

Ma már látja a gazdatiszti kar, hogy a
visszavonás helyett az egységben, az egységnek
összefogó munkájában van az üdv. S a köz-
ponti egyesület ez évi működésével is bebizo-
nyította, hogy csak az ő keretében van meg a
biztosító lehetőség az egység létrejövételére,
mely egyedül biztosíthatja a céltudatos s erő-
teljes jövő működést.

Az áldatlan mozgalom csillagának elho-
mályodásával annál erősebben ragyog az igazság
fénye, annál világosabban látszik a helyes ut-
irány s annál hathatósabban mutatkozik a cse-
lekvés szükségé. Az egyesület a központ s az
e körül való csatlakozás üdvös volta mind-
inkább ellenmondás nélkülivé válik. Sürög az
egyesülés munkája; mindinkább lendületbe jön
a központi egyesülettel szerves és szoros együtt-
működésbe hozandó gazdatiszti körök alakítá-
sának munkálása: oly nevek, mint Tolna vár-
megyében Kollmann Gyuláé, Al dorfer Lipóté,
Molnár Józsefé; Komárom vármegyében Gressler
Vilmosé, ifj. Weninger Mátyásé; Békés vár-

braktára Budapest, Küls
...-ut 1. sz. Árenged-
...-17 1/2% ig.
Leitersdorfer D. és Fia
Budapest, IV., Koronaher-
zeg-utca 6. Kész férfi
ruha-raktár, ruha sz
etek, árengedmény 50%
Lászlóczy Gyula. Bu-
apest, IV., Egyetem-u. 7.
érfi és fu ruha-raktár, 50%
Molnár és Moser. Bu-
apest, Koronaherzeg-u. 9.
latszerek, szappanok, ház-
artási és gazdasági cikkek,
gyógyárak, vegyszerek, köt-
zerek, árengedmény 10%
Magyar fém- és lámpa-
gyár r.-t. Budapest,
Gizellátér 1., VI. Teréz-
örút 1., VIII. Üllői-út 2.
Pozsony, Lőrincz-kapu-u. 1.
s Kolozsvár, Hid-u. 20. sz.
Lámpák, lámparészek, lám-
ások árengedmény 10%
Melichár Ferencz. Bu-
apest, Nagymező-utca 68.
fűtőgépek, áreng. 10%
Neoschil Alajos. Buda-
pest, IV., Váci-utca 27.
fűtőszerek és sebészeti cik-
kek, sérvkötők, gummi-
túlönlegességek, 10%
Rigler József Ede. Pa-
pírneműgyár részv.-társ.
Budapest, Erzsébet-tér 19.
részterek, íróasztali beren-
ezések, gazdasági nyom-
tatványok és könyvek, 10%
Radwaner és Rönaimag-
ereskedők, J. C. Schmidt
erfurti magtermelő, német
s. és kir. udv. szállító,
egyedüli magyarországi fő-
raktárosai, Budapest, V.,
Rádor-u. 8., egyesületünk
tagjainak a világhírű erfurti
nagyak árjegyzéki árakból
10%-ot engedélyeznek.
Szenté és Glass. Buda-
pest, IV., Muzeum-körút 37.
fri fehérnemű, ingek, kéz-
tölk, gallérok, áreng. 5%
Szénássy és Reimann.
Budapest, IV., Ferencz-
kere 9. Papír, íródolai fe-
szerezések, nyomtatványok,
védobozók, áreng. 10%
Szönyegház. Budapest,
V., Károly-körút 26. Sző-
nyegek, függönyök, terítők,
ágyneműk, vasbutorok,
okróczok és lakásberende-
zési cikkek, áreng. 10%
Szücs Zsigmond. Buda-
pest, VI., Nagymező-utca
8. Széna-gyűjtők, trieurók,
osták, tengeri morzsolók,
zescakavágók, daráló já-
rányok, borsajtók és vizók,
mérlegek s egyéb gazda-
ági eszközök, áreng. 12%
menyek.
fűrdőigazgatóságok, a ke-
igénybevétel esetén
abbi kedvezményeket en-
z étkezésnél 20-20%
kedvezményt nyújt
„Ráczfűrdő“ 1. Uri gőz-
fűrdőjegy, mely vasárnap
s ünnepnapokon délelőtt
nem érvényes 30 kr. 2.
Uri gőzfűrdőjegy, vasár-
s ünnepnap délelőtti hasz-
9 kr. 3. Női gőzfűrdőjegy
mely egész éven át na-
onta reggel 7 órától dél-
tán 5 óráig érvényes 35
r. Ezen jegyek elsőszö-
lyu kő- vagy kádfűrdő
epedővel) használatra ér-
ényesek. E jegyek a
Ráczfűrdő pénztáránál
éspénztítés és a ná-
unk haphatatlányok
adása mellett válthatók.

let szakavatott gépészeket
vez. Közlönye: „Magyar
prona, Budapest, Köztelek.

Egyesület tulajdona.

megyében Balla Sándoré, Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében Böck Gézáé; Veszprém vármegyében Fleischer Gyuláé, Enczmann Lipóté; Fejér vármegyében Baly Kálmáné, Köhler Alberté teljes kezességet nyújtanak arra nézve, hogy a jó és üdvös eszmék magja nem terméketlen sziklára hullott, hanem tevényes termőföldbe. A visszavonás kárt okozó szellemének munkája le van szerelve, ám kell, hogy az teljesen kiirtassék a gazdatiszti kar köréből, a mozgalom méregfogai ki vannak törve, ám kell, sőt a hasznos működés szempontjából életszükség, hogy annak utolsó órája minél előbb, minél hamarabb bekövetkezzék.

Testvér volt eleitől fogva a gazdatiszti kar minden tagja, szerető testvér jó sorsban, balsorsban: E testvériségnek volt központi egyesületünk ápoló dajkája egyformán, megkülönböztetés nélkül. E szerető benső viszonyt fenyegette visszavonás s e visszavonás leküzdésére dolgoztunk észszel, indokkal, hajthatlan eréllyel s biztos sikerrel e letűnő év egész folyamán. Jó munka volt, mert nyomán az egyetértés teljes helyreállása, az együtérzés forrpontra buzdalása, hathatós gyümölcsöző együttműködés kilátásai kecsegtetnek.

Folyjon így a munka tovább s áradjon s termékenyítsen dagadó folyamával mindenféle a jövő esztendőkből is s ezek eléréséhez s ezek feladataihoz adjon Isten friss jó egészséget s szilárd erőt minden jóakaratu embernek.

N. I.

Visszhang az „Uj stádium“ czimű cikkre.

Tisztelt Szerkesztő Ur! Engedje meg, hogy innét a vidékről, hol a gazdasági munkák tagulása, a társas és családi együttélés nagyobb lehetősége időt és tért enged a testületi érdekeinkbe vágó dolgok és eszmeáramlatok megbeszélésére s az azok feleit való higgadt kontemplációra, igazi belső megelégedésnek adjak kifejezést, számos kartársunk nevében is azon felvilágosító, higgadt, konziliáns hangú szép cikk felett, mely becses lapjának nov. 19-iki számában jelent meg J. P. jegy alatt.

E cikkre nagy szükség volt azon ügynek megvilágosítására s tisztába hozatalára nézve, melylyel a magyar gazdatiszti karnak legéletbevágóbb kérdései a legbensőbb kapcsolatban vannak.

A törvény által megszabott kvalifikációval nem bíró gazdatisztek sorsának ügye lett célzatos mesterkedéssel felfujva egy nagy és gyűlöletes kérdéssé, hogy annak révén meggyanusítható legyen a törvény, ennek alkotói s meggyanusíthatók legyenek az azt helyeslők intenciói, hogy megtámadható legyen maga a Gazdatiszti Központi Egyesület s annak vezetőférfiai s ferde hamis világításba állíthatassanak mindazok, akik e célzatosan félremagyarázó gyanusító urak akciójának ellenesei. Természetes, hogy a dolgok illetén állása mellett két tábor támadt: egyik a bujtogatás folytán izgatottaké, gyanakodóké s a pártütésre hajlóké, a másik pedig a gyanusítást hevesen ellenzőké s a gyanusításokat hevesen megtámadóké. A dolgok fejlődése folyamán a gazdatisztek testülete a szakadás, két ellenséges táborra megosztás szomorító képét vette föl. Csatázások folytak, az elkeseredés alakot kezdett ölteni, az összefogás, csatlakozás helyett a megosztás, visszavonás és szakadás fenyegette a gazda- és erdőtiszti kar nagy egyetemét, kimondhatatlan kárával nemcsak az egyetemesre, hanem még inkább annak minden egyes tagjára nézve.

Nagyon nagy szükség volt tehát egy kétségbevonhatatlanul illetékes tollból eredő cikkre, mely, mint mi régi deákos emberek, mondani szoktuk, ex cathedra, autoritativ hangon, a tudás és jóakarati engedékeny s mégis szilárd, higgadt, de annál nagyobb súlyú beszédével világítsa bele a kérdés lényegébe, földerítve a

helyzet képét, az ellenmozgalom hadállásait s a támadás objektumának legyőzhetlen erősségét s egyuttal csak úgy felkézelt, felvállról, az erkölcsileg elvitázhatatlanul helyes és jó álláspont fölényével rámutatva a mozgalmat indító egyéni hivatottságának s indokaik mibenlétének kérdésére is.

Ez a cikk — bár nem vonom kétségbe a korábbi harcziás hangú s természetű közlemények jó hatását sem — úgy hatott, mint mikor hosszú ideig terjengő kavargó ködgomolyok közt egyszerre csak kisüt az Isten fényes nap sugara s egyszerre tisztán látható lesz az egész tájék: mi, hiszen itt van a könnyen járható s a kitűzött cél felé vezető út, melyet a családok homály s a ködterjengés gonosz félrevezető játéka süppedéknek mutatott s mi az a rémalak, mely bennünket a hidegen hullámzó ködhomályban rémitett, csak egy régi felreynaklott szalmakazal, hegyében valami levitézlett madárijesztővel.

Kellett ez a világos, nyugodt s minden félremagyarázásnak, félreértésnek nyakára hágó közlemény; látjuk azt azon a nagy és megnyugtató hatáson, melyet értünk mi s tapasztalunk azon kartársaknál, akik azt elolvasták. A nem-okleveles gazdatisztek szívéről leesett az aggodalomnak s a jövő iránti bizalmatlanságnak ez a mázsis sulya, melyet a gyanusítók s vádaskodók mesterkedése s ravasz mahinációja növesztett meg.

Nagyon jó és szükséges volt újra fölfrissíteni s emlékezetbe hozni az egyesület ez évi közgyűlésén mondott elnöki szavakat, melyek ezt mondták ki: a gazdatiszti egyesület sohasem tett különbséget okleveles és nem-okleveles gazdatiszt közt, sohasem tekintette magát az egyik vagy másik kategóriájú gazdatisztek képviselőjének, hanem mindenkor igyekezett a gazdatiszti kar összességének erkölcsi sulyát és tekintélyét fokozni. A gazdatiszti egyesület tagjainak nagy száma nem okleveles gazdatisztekkel áll s választmányi tagjainak jó része sem szerezhette meg az elméleti képzettséget, sőt annak hosszú éveken keresztül volt egyik alelnöke is híján volt az elméleti képzettségnek. Az egyesület mindenki előtt nyitva áll, mindenkit, oklevelest és nem oklevelest egyaránt, egyenlő szeretettel fogad s ebben minden nézet, minden vélemény meghallgatásra talál.

Nagyon jó volt emlékezetbe hozni az elnöki enuncziációt s mintegy oda szegezni, hogy mindenki és mindenkor láthassa és észbentarthassa. Mert ez czáfölhatatlanul s senki által sem kétségbevonhatóan bizonyítja, hogy a központi anyaegyesület minden gondja minden jóratörékvése nem egyrészt, hanem az egész gazdatiszti testületé, hogy tehát az nem mostoha-anya egyik oldalra sem, hanem egyforma szerető gondnal öleli keblére az egész kart, megkülönböztetés nélkül, hogy midőn teljes erővel s a rendelkezésére álló minden eszközzel, a neki jutott minden befolyással törekszik a gazdatiszti testület szellemi s erkölcsi színvonalának emelésére, egyuttal felő s szerető gondnal örökdió a testület minden egyes tagjának anyagi létérdekei fölött is.

S jó volt, szükséges volt s a gyanusítók, félrevezetők lefegyverezésére elkerülhetlen volt a gazdatiszti törvénynek a kvalifikációra vonatkozó pontját is teljesen és hitelesen megvilágítani.

A törvény ugyanis azt mondja világosan és határozottan: A törvényhatóságok, a községek egyházi testületek és egyházi személyek mint ilyenek, a köz- és magánalapítványok és hitbizományok, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok, valamint tekintet nélkül állampolgárságukra, azon birtokosok, akik állandóan nem laknak a magyar korona országainak területén (kivéve mindazonáltal azokat, akik hivatalos megbízásból vannak távol, vagy a kiknek házastársa vagy leszármazója állandóan itt lakik) valamint a felemelt birtokosok (tehát a távollevők) bérleti azon gazdaságaikban, amelyek után

legalább 3000 korona földadó fizetetik, az ezen törvény életbeléptét követő ötödik évtől kezdve gazdatisztként csak okleveles gazdatisztek alkalmazhatók.

Csodálatos, de igaz, hogy a törvény e 25-ik szakaszának félremagyarázásával sikerült a nem-okleveles gazdatisztek egy részének aggodalmait fölkelteni s azok ellenállásának szervezését megkísérteni. Azt hirdették az ellenmozgalom indítói, hogy ime a törvény tönkreteszi a nem-okleveles gazdatisztek existenciáját, mert öt év múlva minden 3000 K. egyenes adót fizető gazdaságban való alkalmaztatásuk lehetetlenné van téve s minden kisebb gazdaságból is ki lesznek zárva.

Pedig ha jól megfigyelték volna a törvény szövegét, röktön szembetűnő lett volna a mozgalom indítóinak csalafintasága. Mert hisz a törvény világosan kimondja, hogy csak az olyan, 3000 korona évi egyenes adót fizető birtokos lesz köteles oklevéllel bíró gazdatisztként alkalmazni, aki állandóan külföldön tartózkodik. A többi ily birtokra nézve teljesen fönmarad továbbra is a nem-okleveles gazdatisztek alkalmazásának joga s lehetősége. Hát oly nagy sérelem-e ez és sérelem-e egyáltalán? Először is, ily birtokos nem sok van s ezek legesleg-többnyire idegen honosságuak — fájdalom, hogy édes hazánkban ilyenek is ingatlan birtokot szerezhettek! — s az is nyilván tudott dolog, hogy ezek az urak, ha eddig alkalmazták is nem-okleveles gazdatisztket, de magyart bizonyára nem. A törvény tilalma tehát legeslegnagyobb részben idegen honosságuat ér, s ha emberileg sajnáljuk is őket, de a sajnálkozásunknál nagyobb súlylyal esik ítéletünk mérlegébe azon a nemzeti és hazafias érdekből formálódó megfontolás, hogy ezen birtokokon, melyek leginkább a magyar hazafiaság s nemzeti érdekek iránt legalább is közönyös idegen nemzetiségek által lakott periferiákon, az ország határszélén fekszenek, nagyon nagy jelenségű dolog az, ha ott nemzeti s magyar szempontból is teljesen megbízható gazdatiszti kar érintkezik avval az idegen s ellenséges érzületű néppel s kezeli a nagyobb birtoknak a környező néprétegekre mindig gyakorolt irányadó s vezető befolyását.

Értetni lehet azt az aggodalmat, mely nem-okleveles gazdatiszti kartársaink közt a kvalifikáció megszerzésére iránt támadt s az izgatóság által nagyranőtt. Világos, hogy ők a törvény által megkívánt kvalifikációt megszerzeni törekcsenek, nemcsak a maguk existenciájának jövő biztosítása érdekében, hanem a törvény iránti köteles tiszteletből is. Hiszen legnagyobb részük — s itt csak ezek jöhetnek tekintetbe — a gyakorlat mezején hosszú idők lefolyása alatt szerettek oly tapasztalatokat s magánszorgalom s önművelés útján oly ismereteket, melyek őket a gazdaságok mintaszere vezetése minden tekintetben képessé teszik, s náluk csak arról lehet szó, hogy miként válják lehetővé rájuk nézve annak a képességnek tudásnak s ismereteknek bizonyítása útján a a kvalifikációknak oklevélszerű elnyerése.

Az izgatók, a vádaskodók, a nem-okleveles kartársak ez érzékeny s méltán érzékeny oldalán iparkodtak elhelyezni vádjaikat a törvény s gyanusításait a központi anyaegyesület ellen. A törvényt úgy tüntették föl, mint drákói szigorúságot és kegyetlenséget, mint amely a kvalifikáció megszerzést célzatosan és könnyörtelenül lehetetlenné teszi, de legfőképpen a Központi Gazdatiszti Egyesületet vádolták meg a nem okleveles elleni szűkkeblűséggel, s hogy érte háborút visel a nem-oklevelesek ellen.

Örületség, de van benne rendszert! — mondjuk Shakespeare Poloniusával.

Ez izgató urak mindenféle kellett színekkel festették meg azt a képet, melyet csalfa hitegetéssel ajánlanak a nem-okleveles kartársak szíves jóindulatába, de a behizelgő színök alól — mindhiába! — félreismérhetően kilát-szik forradalmi akciójuknak alaptervrajza: a külön egylet s külön nyugdíjgyesület alapítására való törekvés. Alaptervük megvalósítására

etük, az ezen
évtől kezdve
tisztelet alkal-

a törvény e
sával sikerült
egy részének
ellenállásának
ették az ellen-
törvény tönk-
tisztek exis-
tenciájának 3000 K.
való alkal-
s minden
zárva.

volna a tör-
ő lett volna a
ga. Mert hisz
ogy csak az
dőt fizető bir-
gazdatisztet al-
n tartózkodik,
sen főmarad
datisztet alkal-

Hát oly nagy
alán? Először
ezek legesleg-
fájdalom, hogy
atlan birtokot
tudott dolog,
alkalmaztak is
nyart bizonyára
geslegnagyobb

ha emberileg
nalkozásunknál
hérlegébe azon
ormálódó meg-
melyek legin-
nzeti érdekek
nemzetiségek
g határszélén
gü dolog az,
ontból is telje-
erintkezik avval
néppel s kezeli
ő népretegekre
zető befolyását.

mat, mely nem-
közti a kvalifi-
adott s az iz-
hogy ők a tör-
iót megszerezni
existenciájá-
hanem a tör-
s. Hiszen leg-
jöhetnek tekin-
osszu idők le-
pasztalatokat s
tjan oly ismere-
gok mintaszertü
képezzé teszik,
hogy miként vál-
a képességnek.
nyitása útján a
elnyerése.

a nem-okleve-
hétán érzékeny
vadjaikat a tör-
ti anyaegyesület
föl, mint drákói
mint amely a
tosan és könnyör-
legfőképpen a
et vádolták meg
ükkeblüsséggel, s
oklevelesek ellen.
ndszer! — mond-

e kellett színek-
s, melyet csalfa
okleveles kartár-
behízogó színek
herbétlenül kilát-
alaptervrajza: a
egyesület alapítá-
megvalósítására

föltétlenül szükséges volt, hogy az anyaegyesület a nem-oklevelesek iránt könyörtelen szinten tüntessék föl, s így az iránt a nem-okleveles kartársakat gyanúra keltsék, idegenkedésre s gyűlöletre hangolják s e módon az elszakadásra, a külön alakulásra a talajt elkészítsék.

De hát amint mondtuk, ez az alaptörvény nagyon is világosan kitér a mindenféle kecsesgató színekkel eszközölt fölülfestés alól s így nem nehez megmagyarázni e kecsesgató fölülfestett színek hazugságait.

Tehát: e színek hazugok. Már maga a törvény is, a maga szűkszavú szabatoságában elégséges tért s lehetőséget enged a kvalifikáció megszerzésére nézve. A központi egyesület pedig elejétől fogva a kvalifikáció minél könnyebb megszerzését mellett foglalt állást, hiszen már a tíz év előtt tartott kongresszuson is hozatott határozat, mely szerint a gazdatiszti pályán régebb idő óta foglalkozó nem-okleveles gazdatisztoknak a kvalifikáció megszerzése megkönnyítendő. Most pedig, midőn e kérdés igazán aktuálissá lett, nemcsak hasonló szelvényben nyilatkozott az ideai kongresszus, de maga a központi egyesület egy bizottságot küldött ki azon célból, hogy a törvény végrehajtására vonatkozó miniszteri rendelet módosítása iránti fölterjesztés tekintetében javaslatot tegyen. E javaslat alapján az egyesület föliratot fog intézni a földművelésügyi miniszterhez, mint a hogyan J. P. ur ezúttal kifejezi azon célból, hogy azon gazdatisztok számára, kik a gazdatiszti pályán régebben működnek és az előirt minősítéssel nem bírnak, a kvalifikáció megszerzését könnyebbé tegye. Minden remény meg van arra nézve, hogy a miniszter az egyesület e kérelmét teljesíteni fogja s így a nem-oklevelesek e sérelme orvosolást nyer.

Ime tehát: a dolog lényegére, a nem-okleveles kartársak felvilágosítására és megnyugtására volt-e szükség az országos izgatásra s izgalomra? Nem volt szükség. A törvény lát tért ad a sérelem megszüntetésének, a törvény végrehajtása iránti miniszteri rendelet változtatható, enyhíthető, mint a humánus, a gazdatiszti társadalom nemzeti jelentőségét elismerő s annak érdekét szívenhordó minisztertől biztosan várható is s maga a központi egyesület minden tekintélyét befolyásolását latba veti e célnak elérésére.

Minek, mi célból való tehát a látma, a harezai riadó?! E kérdésnek megválaszolásánál következik el aztán az a momentum, midőn, hogy erős s megbotránkozott itélet kimondására ne legyen szükség, hasznos a keresztényi elnézésnek s jóakaró feledésnek mindent elleplező, mindent kegyesen eltakaró sűrű fátyolát alkalmazásba venni.

Ezt gyakorolta a központi egyesület is, midőn az agitáció vezetőinek tudomására adta illetékes helyről, hogy „a közös érdek elérésére irányuló tevékenységre a Gazdatisztok Országos Egyesülete mindig nyitva áll előttük s így csak rajtuk áll, hogy az ajánlatot igénybe vegyék” — s ezt gyakorolta J. P. ur kalmirozó, mérsékelt hangon ezúttal is, midőn kimondja, hogy a mozgalom új intézőinek azon terve ellen, mely szerint a nyugdíjbiztosítás és állás-közvetítés céljából szükségessé tartják egy külön gazdatiszti egylet megalakítását, miután az agítáló urak hangsúlyozzák, hogy a mostani egyesülettel karöltve s békében kívánnak közreműködni, észrevétel nem lehet.

S ez az a pont, amelynél mi innét a vidékről ami egyszerű észjárásunkkal kissé messzevittek tartjuk a keresztényi-elnézés s jóakaró feledésnek mindent kegyesen eltakaró fátyolának alkalmazását.

Megmondjuk őszintén, hogy miért? A mozgalom mostani új vezetői annak a kijelentésével vezették be akciójukat, hogy a Hazánk hitelszövetkezet embereitől elváltak s hogy ámbár azok működéséről az önzetlenségi bizonyítványt kiállítani jónak látták, azoknak a további működésben nem lesz része. Nos, ámbár minékünk idekint a vidéken ennek az önzetlenségi bizonyítványnak az értékéről meg-

van a magunk véleménye, de mégis szeretnénk ismerni a Hazánk embereitől való elkülönözésnek indító okát s azért sajnáljuk a többi közt, hogy J. P. ur ezek megismerése végett csak utal a „Magyarság” idevágó közlésére, de nem ismerteti ezt legalább főbb és lényeges adataiban. Pedig hát ez adatok nagyon jellemzők lehetnek ama földicsért önzetlenségre nézve. Amde hiszen valószínű, hogy előbb-utóbb megismerjük azokat, mert ha ez adatok kompromittálók, akkor lehetetlen, hogy a Hazánk emberei a Magyarság közlésére legalább egy sajtópör megindítása erejéig ne reagáljanak.

Hagyjuk hát ezt a dolog további fejlődéséig. Hanem szeget üt a fejünkbe, hogyha a mozgalom új vezetői elváltak a Hazánk embereitől, miért tartják meg mozgalmuk további célja gyanánt az azok által kitűzött célokat?

Az új egyesület alakítása a Hazánk hitelszövetkezetnek lett volna jó, a hitelszövetkezet emberei már ki vannak akolbólitva, hát most kinek lesz ez jó? Cui prodest?

Akárki vagy akárkik lesznek is azok, kiknek az új alakítás hasznára vagy hasznukra válik, arról szentül meg vagyunk győződve, hogy a gazdatiszti kar egyetemének közös érdekeinek az új alakításra való törekvés hasznára nem, hanem mérhetlen kárára lesz. S éppen azért mert mi itt kint a vidéken az új alakítás szükségességéről teljesen meggyőződünk, annak határozottan ellene mondom s az arra való törekvést mint céltalant s erőket szétforgácsolót károsnak, veszedelmesnek tartjuk. Van központi egyesületünk, mely meg vagyunk győződve róla, hogy feladatainak teljes színvonalain áll, van ennek keretében nyugdíjintézményünk, mely valamennyi ilyen intézmény közt a legcélszerűbbnek s legjutányosabbnak általán elismertetik, s az egyiet a lehető buzgalommal szolgálja az állás-közvetítés ügyét is. Ha e körül a meglevő s jól funkcionáló egyesület körül csatlakozik az egész kar, akkor egységes erejével megmozgatja s utjából elhárítja az akadályok egész hegyeit is. Ez az új alakításra célzó agitáció, mely indokában győngye s céljaiban azonfölül nem is őszintének látszó, csak a szakadás, a szét-huzás szellemeit szolgálja, melyek az egységes erő kifejtését lehető eredményeit hosszú időre megsemmisíthetik.

Azért tisztelt szerkesztő ur, az én szerény, de megingathatlan nézetem szerint e mozgalomra nem a keresztényi elnézés leplel kell borítani, mert annak védelme alatt adatlant mérgek palánták nőhetnek s kaphatnak erőre, hanem inkább a kemény ellenmondásnak s merev elítélésnek fegyverét kell ellene szögezni!

Dixi et salvavi animam meam. R. G.

Számos ilyértelmű felszólalást és levelet kaptunk vidéki gazdatisztársainktól; de mivel mindannyit közölnünk lapunk szűk tere nem engedi, kiragadunk egyet a sok közül, melyet egy nem okleveles gazdatisztársunk írt, aki maga is résztvevő kezdetben a nem okleveles gazdatisztok mozgalmában. Levelében következőket írja:

Tekintetes Szerkesztő ur! A nem okleveles gazdatisztok mozgalmának lefolyását ezideig hallgatólal figyelemmel kísértem, kegyeskedjék becses lapjában egy szűk teret engedélyezni, hogy ezen hallgatagságból kibontakozva, véleményemet dióhéjba foglalva én is kifejtsem.

Nem restelkedem kijelenteni, hogy nem vagyok okl. gazdatiszt. Más pályára készültem, de természetem és hajlamaim e pályára vittek ezeltől 23 évvel, ezen időből 19 évet egyhuzamba egy elsőrangú uradalomban (hitbizományi) töltöttem s ma mint kezelő-ispán működöm. A Magyar Gazda- és Erdőtiszták Orsz. Egyesületének az 1887. évtől rendes tagja vagyok. Ennek gyűléseire soha el nem jártam ugyan,

mivel arra sem időm, sem költeni való pénzem nem volt, de a távolból figyelemmel kísértem annak működését s volt alkalmam ily módon is némi tájékozást szerezni a felől, hogy miként fogadja kebelébe ezen egyesületünk a nem okleveles gazdatisztet.

Midőn a nem okleveles gazdatisztok mozgalma megindult, őszintén megvallva magamévá tettem az ügyet és első felhívásra csatlakoztam is ahhoz elvileg, sőt tovább is mentem azon ténykedéssel, hogy több tekintélyes állású kartársat igyekeztem az ügynek megnyerni, mi részben sikerült is. Tettem ezt pedig csupán azon célból, hogy az új gazdatiszti törvény reánk vonatkozó, de helytelenül értelmezett szakaszában foglalt sérelem tömörülés által orvosolható legyen, még pedig a 20 év óta fennálló egyesületünk támogatásával s az általa kijelölt uton haladva tovább. Ezt igenis fenntartom ma is és az ezirányban való mozgolásban szívesen résztveszek ma is és mondhatom, hogy így gondolkozik vidékünk előkelő állású számos tekintélyes gazdatisztja.

De midőn látjuk azt, hogy a mozgalom igen tisztelt vezetői elsősorban is a törvény által meg nem engedett utra léptek és engedje meg, hogy így fejezzem ki magam, hogy a célon túllőttek az által, hogy egy nyugdíj-és álláselhelyező intézet felállításán fáradoznak, ezt elhibázott lépésnek tartom, mert nekünk sem ilyen elhelyező, sem pedig ilyen nyugdíjegyesületre szükségünk nincs. Van nekünk egyesületünk, mely 20 év óta fennáll. Van nekünk nyugdíjegyesületünk is, mely hogy küzd némileg az árral, ismerjük el hogy a mi hibánk, mert közömbösen fogjuk fel a dolgot, nem pártoljuk és nem csoportosulunk körülötte, mindennek dacára ezideig egyesületünk hajója zátonyra nem jutott és nem is fog, míg azt olyan férfiak kormányozzák, mint dr. Darányi Ignác m. kir. földművelésügyi miniszter és egyesületünk érdemekben gazdag elnöke Bujanovics Sándor, kik ügyünknek buzgó apostolai s ha őket mi gazdatisztok nehéz feladatuk teljesítésében kellően támogatjuk saját jól felfogott érdekeinkben, úgy bizton merem állítani, hogy ha mi nem is, de utódaink, gyermekeink élvezni fogják ezen hasznos intézmény gyümölcsét.

Már most azt vagyok bátor kérdező a velem együttérző és gondolkodó kartársaimtól, hogy vajjon a régen fennálló egyesületünkben látnak-e biztosabb garanciát, vagy pedig a létesítendő egyesületben, mely saját erejére lesz hivatva támaszkodni, hogy magát fenttarthassa. Én azt hiszem, hogy ez utóbbi halva fog születni, ha meg is születik. Tehát véleményem az hogy legjobb lesz az igen tiszt. előkészítő bizottságnak a tervben levő egyesület létesítése felett napirendre térni és szorosán ragaszkodni programjának azon egyedüli pontjához, hogy sérelmeink a már említett uton orvosoltassanak annyival is inkább, mivel kizárólag ezen cél elérésének költségeire küldtük be a kívánt csekély 5 korona összeget, nem pedig egyéb egyesületek létesítésére.

Most pedig bátorodom a velem együttérző kartársakat felhívni arra, hogy ne forgácsolják szét az erőt, de lépjenek be egyesületünkbe, mely már 20 év óta küzd érdekeinkért és kinek az anyagi körülmények megengedik és szükségessé teszik, lépjen be a nyugdíjegyesületünkbe is, onnan is kaphat egy állásnélküli szeplőtlen multu gazdatiszt elhelyezést, melyre már több konkrét esetet tudok is, tehát ne legyenek bizalmatlanok egyesületünk irányában, az nem ismer okleveles és oklevélnélküli gazdatiszt között különbséget.

Egyenlő szeretettel fogad minket kebelébe, tehát attól elszakadni nem tartom helyes dolognak, sőt szükségesnek látnám egyesületünk vezetését felkérni arra, tegyen lépést illetékes helyeken, hogy az új törvény oda módosítások, hogy mindazon földbirtokos, ki 3000 korona adót fizet, köteles legyen az ő tisztviselőit tekintet nélkül szolgálati idejére, bizonyos módozatok mellett a nyugdíjegyesületbe való

belépésre kötelezni, figyelmen kívül hagyva, hogy okleveles-e az illető vagy sem és van-e vagyona vagy nincs; de azt hiszem, nem tévedek, ha állítom, hogy a gazdatiszti karnak 75-80%-tőlja szegény ember, kinek szüksége volna a nyugdíjgyesületbe való belépésre, de annak terheit viselni nem képes.

Ha a nagybirtokosok és főuraink az ügyet magukévá tennék és alkalmazottaik jövőjéről így gondolkoznának, nagyon csekély megterhelhettséggel, igen sok gazdatiszt, legyen az okleveles, vagy oklevél nélküli, ki enyvedetlen szorgalma és kitartó becsületessége mellett sem tudott annyit összekuporgatni, hogy halála esetén hátramaradt családjáról némileg is gondoskodhatott volna, sokkal nyugodtabban nézve a bizonytalan jövő elé és odaadó munkásságát csak fokozná. Ismétlem, hogy nincs nekünk szükségünk semmiféle új egyesületekre, de tömörülünk azon zászló alá, melyet a magyar gazda- és erdőtisztek országos egyesülete lobogtat s segítségüknek adalrajutását, mit ezen zászlójára írt, így önmagunkon is segítünk.

Terebes, 1902. nov. 25.

Dinnys József,
uradalmi ispán.

Egy kis háziügy.

(tk.) Egy kis háziügyünk akadt. Nem csinálunk nagy dolgot belőle, de főlemlítjük, mert nagyon jellemzőnek tartjuk azt minden oldalról.

Az eset ez. Lapunk, mint a magyar gazda- és erdőtisztek egyesületének közlönye egyik feladatát tűzte ki az állások közvetítését. Egyesületünk vezetősége úgy kontemplálta, hogy lapunk legyen az a nyilvános fórum, ahol a gazdasági alkalmazottat kereső birtokos s az állást nélkülöző s azt kereső gazda- s erdőtisztek egymásra találhassanak. Hiszen közismeretű s régén fájlalt dolog, hogy az állások közvetítő ügynökök mennyire visszaélnék helyzetükkel, mennyire kizsebelik a hozzájuk fordulókat s mennyire ártanak, sőt sokszor végzetesen ártanak az általuk álláshoz jutott gazdatisztek egész jövőjének a helyzet kényserítő sulya alatt rájuk oktroált s elfogadott föltételeikkel. Ez ügynökök működését lapunk már többször jellemezte, legutóbb pár hó előtt a *Rákfene* című cikkkel, melynek keserű igazságait számos hozzánk érkezett levél elismerte, s hogy ez mennyire fején találta a szöveget, e levelek közül kiválasztva egy szegény ember együgyű, de az igazmondás minden ismervével bíró írásával illusztráltuk is. Együletünk vezetősége irtó hadat ohajtana viselni e gaz szípolozó ügynökhad ellen s a helyközvetítést teljesen ingyen eszközölni, a vele való tetemes munka, idő és fáradság és költség áldozásával. S lapunk olvasói minden számban láthatják a közzétett efajta hirdető közleményeket, melyek a legtöbbször, ha előbb nem, hát utóbb, sikerre is vezetnek.

S most az utóbbi időben már néhányszor előfordult, hogy állásra ajánlkozó urak a lapunkhoz intézett levelükben állásért hozták fordultak; azon kijelentéssel az egyik, hogy az alkalmazottat kereső birtokos hirdetését a *Magyar Gazdák Lapja*-ban, a másik, hogy a *Pályázati Közöny*-ben, a harmadik, hogy az *Uj Lap*-ban olvasta, mindegyikben azon utóirattal, hogy: „a cím megtudható a kiadóhivatalban” s tudakozódásokra a címért mind a három helyről lapunkhoz utasították őket.

Kerestük e furcsa dolog nyitját s rá is jöttünk hamarosan. Hát úgy fest ez az eset, hogy ez a fönt megnevezett három lap a mi lapunkban megjelent állásajánló hirdetéseket egyszerűen kiollózta s a maga hasábjaira magyarán mondvá: átsemta.

Hát ez bizony rut dolog. Az *Uj Lap*-on még nem csudálkozunk, tisztos s becsületes elveinél s az azt vezető tisztos egyéniségénél fogva fölteszszük, hogy e fogással csak nép-szerűvé akarta magát tenni a gazdatiszti körök-

ben s az állásajánlók címét tudakolókat ingyen utasította lapunkhoz, a közlemény forrásához. De nem vagyunk e tekintetben ily jóhiszemmel a másik két tisztelt kollégája iránt; hisz a *Pályázati Közöny*-nek már czime is mutatja, hogy helyszerzésből élődik, a másik derék lap, a *Magyar Gazdák Lapja*, pedig szemmel láthatólag streberkedik a gazdatisztek körül, az ugynevezett kvalifikáció nélküli halvaszületett mozgalomnak is közlönyévé igyekszik magát feltolni s így jól esik magát úgy föltüntetni, mint amelynek szerkesztőségében az állást ajánlító birtokos urak egymásnak adják a kilincset. Mindkettőről erősen felteszszük, hogy mikor falhoz szoritják őket az állást keresők: „hol az állás, ide vele” szegényszemre lapunkhoz kell őket utasítaniok, bár megsgényenülésük fájdalmát talán címünk közlésének megfizettetése flastromával gyógyíthatják. Ez újságvallalatok nyereszkező vezérszellemei egyszerűen kilopják a hirdetést lapunkból, hogy az állást keresőket a lapunkhoz való utasításért jól megfizetessék. Ügybuzgóságuknak más magyarázata nincs.

Velük különben nem állunk szóba az ügy tekintetében. Olyan ez az eljárásuk, mint mikor a csunya némbor pirosítja magát. Azért bizony az e fajtájukat senki sem számítja a kívánatos lányok sorába, ámbár, hogy ezek a pirosított nem lopják, de pénzükért veszik.

Hanem azt igen furcsának tartjuk, hogy gazdatiszti állást kereső kolléga akadhat olyan, aki még nem szerzett tudomást arról, hogy lapunk, a magyar gazdatisztek országos egyesületének közlönye ingyen, teljesen díjtalanul foglalkozik az állások közvetítésével. Képzeli, hogy mekkora lehet meglepetésünk, mikor drága pénzért tudják meg ama hirdetésátvevő lapok révén! S hozzá még mikor látják, hogy ez esetben hiába volt költség, fáradság, idővesztés, mert hát lapunk a dolog természeténél fogva az ily állást kereső folyamodványokat, melyek idegen újságot neveznek meg a gazdatisztkereső hirdetés forrásául tekintetbe nem veheti, illetőleg a gazdatisztkereső birtokos kezébe nem szolgáltatja, nem vállalkozhatván ama tolvajkodó élelmes újságok postásának, s magyarán mondvá, nem állíthatván ki szegénységi bizonyítványt ezen állástkereső jó urakról, akik idegenben, lefőzve drága pénzen szerzik meg azt, amit a maguk otthonában készleges jó indulattal s ingyen kínálnak nekik, s amely otthon megismerni nem vettek maguknak fáradságot.

Szomoruan jellemző ez, s az indolenciának apró, de mégis kellemetlenül rikoltó bizonyossága.

Csak ezt akartuk mondani.

Álláshirdetések.

E rovatban díjtalanul közöljük a „Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesülete” minden állást kereső tagjának hirdetését 2 hónapon keresztül.

Az állást keresők bizonyítvány másolataikat tartoznak irodánkhoz beküldeni.

Az állást adó földbirtokosokat tisztelettel kérjük, hogy betöltendő állások esetén egész bizalommal szíveskedjenek irodánkhoz fordulni. Az állás-betöltésre előjegyzett gazdatisztek bizonyítvány másolatait kívánatra bérmentve és díjtalanul küldjük meg; de ezeknek tekintés utáni visszaszármaztatását kérjük. Elegendő csupán az illető hirdetés előtt álló számra hivatkozni.

E rovat díjtalanul áll rendelkezésre a betöltendő állásokat hirdetni ohajtó földbirtokosoknak is, ha egyesületünk tagjai sorába lépnek.

Betöltendő állások.

Ajánlatok a „Gazdatisztek Orsz. Egyesülete” ügyvezetőséghez küldendők.

142 Gazdasági segédtszít kerestetik egy gróf uradalom részére. Pályázhatnak nőtlen róm. kath. vallású felsőbb gazdasági tanintézetet végzett, néhány évi gyakorlattal a magyar és német nyelvet szóban és írásban bíró fiatal egyének.

143 Ügyes, szépírásu számtiszt kerestetik egy nagyobb uradalom részére.

Fizetés ha vi 80 K., lakás fűtés és világítás. Pályázhatnak valláskülönbség nélkül, nőtlen, felsőbb gazd. tanint. végzett egyének.

144 Erdélyi birtok vezetésére kerestetik oly nő jó írásu gazdatiszt, a ki az irodai munkák vezetésén kívül, a gazdaságban és a szeszgyárban is a felügyeletet gyakorolja.

Ajánlatok, melyek vissza nem küldetnek, a fizetési igény megjelölésével a „Gazdatisztek Orsz. Egyesülete” ügyvezetőségéhez küldendők.

Állást keresők.

Főtiszt, kezelő, intézői vagy segédtszít állás betöltésre ajánlkozhatnak.

405. Kezelőtiszt v. ispáni állást keres debreczeni gazdasági tanint. végzett 37 éves nős ev. ref. katonakötelezettségének eleget tett 12 évi gyakorlattal bíró gazdatiszt. Birja a magyar, német és tót nyelvet. Járta a dohány, czukorrépa, repce-termelemben, valamint az állattenyésztésben és a könyvvezetésben.

406. Keszthelyi gazdasági tanint. végzett protestáns vall. több évi gyakorlattal irnoki v. segédtszít állást keres, oly nagyobb uradalomban, hol szorgalma és szakismerete által jövőjét megállapíthatná, fizetésére nem annyira reflexál, mint inkább jó bánásmódot keres.

407. Keszthelyi gazd. tanintézetet és a budapesti szőlő- és borgazdasági tanfolyamot végzett 5 évi gyakorlattal bíró róm. kath. nőtlen 28 éves egyén mielőbbi belépésre segédtszít vagy ellenőri állást keres.

408. Kezelőtiszt állást keres lehetőleg az Alföldön 31 éves, nős gyermektelen ág. ev. vall. kolozs-monostori gazd. tanint. végzett 7 évi gyakorlattal bíró gazdatiszt. Birja a magyar és német nyelvet.

409. 26 éves nőtlen íz. vallásu magyar és német nyelvet bíró 6 évi gyakorlattal mielőbbi belépésre

gazdatiszti v. ispáni állást keres.

410. 36 éves róm. kath. nős 6 évi gyakorlattal bíró földm. iskolát végzett szerény igényű gazdatiszt mielőbbi belépésre állást keres.

411. Több évi gyakorlattal bíró okleveles erdész, ki a számvitelhez is ért, erdőtiszt, bizalmi, pénztárnoki vagy számvetői állást keres, oly városban, a hol középiskola van.

412. A mezőgazdaság összes ágaiban 9 évi gyakorlattal, magyar és tót nyelvet bíró 30 éves nőtlen róm. kath. fiatal ember kezelőtiszt állást keres új évi belépésre.

413. Földmives iskolát végzett nős magyar és tót nyelvet bíró fiatal ember új évi belépésre kulcsári v. magtárosi állást keres.

Az előbb között állás-keresőkön kívül irodánkban több, tanintézetet egyáltalán nem végzett és több, földmivesiskolát végzett gazda van előjegyezve, a kik nagyrészen önálló, rendelkező tiszt állásokra pályáznak, részben irnoki és segédtszít állások betöltésére ajánlkozhatnak. Bizonyítvány másolatait irodánkban megtekinthetők, illetve kívánatra érdeklődőknek bérmentve megküldhetők.

Kedvezmények egyesületi tagok részére.

1. Politikai napilapok, szakközlönyök, szépirodalmi és élelzapok.

A kedvezményt adó lapokra a „Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének tagjai” kedvezményes áron, az egyesületi iroda útján fizethetnek elő.

Budapest. Képes politikai napilap. Kiadóhivatal Budapest, Sárkány-u. 3. Előfizetési ára egy évre 12 frt. Tagjainknak 9 forint, árengedmény 25%

Borászati Lapok. Szerkeszti Baross Károly. Előfizetési ára egy évre 5 frt, fél év 2 frt 50 kr. Tagjainknak egész évre 4 frt, fél évre 2 frt. 20%

Egyetértés. Polit. napilap. Kiadóhivatal Budapest, IV., Papnövelde-utca 8. 32-ik évfolyam. Előfizetési ára 20 frt helyett, 14 frt, árengedmény 30%

Képes Néplap. Előfizetési ára 1/4 évre 70 kr., 1/2 évre 1 frt 20 kr. Egyesületünk tagjai irodánk útján 15% kedvezményt fizethetnek elő a lapra.

Magyar Bazar. Divatlap. Kiadóhivatal Bpest, Kerepesi-ut. Megjelenik havonként 2-szer. Előfizetési ára 1 évre 12 kor., tagjaink kedvezményt fizethetnek elő a lapra.

Magyar Gazdák Lapja. Gazdasági szaklap. Kiadóhivatal Budapest, Baross-

tér 14. Előfizetési ára egy évre 8 forint, tagjainknak 4 frt. árengedm. 50%

Magyar Hírlap. Politikai napilap. Kiadóhivatal Budapest, V., Honvéd-u. 4. Előfizetési ára 14 frt. Egyesületünk tagjai irodánk útján 15% kedvezményt fizethetnek elő a lapra.

Pesti Napló. Politikai napilap. Kiadóhivatal Budapest, VI. Torész-ábrut 23. Egész évre 14 frt helyett 12 frt, félévre 7 frt helyett 6 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. helyett 3 frt. 14-30%

Politikai Ujdonságok. Előfizetési ára 1/4 évre 1 frt 25 kr. Egyesületünk tagjai irodánk útján 15% kedvezményt fizethetnek elő a lapra.

Urambátyán. Humorisztikus hetilap. Kiadóhivatal Budapest, IV., Egyetem-u. 4. Előfizetési ára egész évre 8 frt, tagjainknak 6 frt. 25%

Üstökös a legrégebb magyar élelzap. Kiadóhivatal Budapest, Honvéd-utca 4. 41-ik évfolyam. Előfizetési ára egész évre 8 frt helyett 6 frt. 25%

Házikisasszonynak

ajánlkozik egy jobb családból való magyar születésű 18 éves szolid kisasszony. Szíves megkeresések a következő címre küldendők: Huszár Anna Munkács, Sugár-ut 830. sz.

Országos gépész-egyesület szakavatott gépészeket minden időben felvesz és elhelyez. Közölnye: „Magyar Gépípar” évi előfizetési ára 8 korona, Budapest, Köztelek.

Az Orsz. Magyar Gazd. Egyesület tulajdona.